

בבית המשפט העליון

בש"פ 4986/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: דניאל פישמן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ב-עמ"י 33814-07-21 שניתנה ביום 15.7.2021 על ידי השופט ש' מלמד

בשם המבקש: עו"ד צאלה ישמח; עו"ד סתיו כהן; עו"ד רונה שוורץ

בשם המשיבה: עו"ד מריה צבלין

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט ש' מלמד) בעמ"י 33814-07-21 מיום 15.7.2021, אשר קיבל את ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (סגן הנשיא ר' פרי) במ"י 32048-07-21 מאותו יום.

2. בתמצית ייאמר, כי כעולה מהבקשה ומפרוטוקול הדיון בבית משפט השלום, במסגרת חיפוש שבוצע בביתו של המבקש על ידי שוטרי בילוש ביום 14.7.2021, התפתח עימות בין השוטרים לבין אימו של המבקש, אליה הצטרפו המבקש ואחיו. לטענת המשיבה, לשוטרים נגרמו חבלות של ממש; ואילו לטענת המבקש ובני משפחתו הם שהותקפו על ידי השוטרים במהלך החיפוש.

בסוף האירוע, האם ושני בניה הבגירים – בהם כאמור המבקש – נעצרו בחשד לביצוע עבירות של תקיפת שוטרים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותקיפה הגורמת חבלה של ממש; בן נוסף, כבן 5, הועבר למשמורת דודתו; והאם הגישה תלונה נגד השוטרים, בטענה כי הכו אותה.

3. בהמשך, ביום 15.7.2021, הגישה המשיבה בקשה להארכת מעצרו של המבקש, אחיו ואימו.

בהחלטתו מאותו יום, בית משפט השלום קבע כי "מדובר בחשודים נעדרים עבר פלילי, שניים מהם צעירים עד מאוד ואין בפעולות החקירה חשש לשיבוש", והורה על שחרורם ממעצר בכפוף להפקדת ערבויות.

4. לצד זאת, ציין בית משפט השלום כי מוקדם יותר באותו יום נעתר באופן חלקי לבקשה לצו חיפוש במכשיר הטלפון הנייד החכם של המבקש, אשר מפרוטוקול הדיון עולה כי באמצעות מכשיר זה צולמה חלק מההתרחשויות בעת ביצוע החיפוש והמעצר.

בשים לב לכך שהצדדים מבקשים כעת להפנות את התיק לטיפול של מחלקת חקירות שוטרים, הורה בית משפט השלום על עיכוב ביצוע צו החיפוש במכשיר הטלפון של המבקש, עד לכשתועבר לעיונו עמדת מחלקת חקירות שוטרים "באשר לגורם שיבצע את הצו".

5. ערר המשיבה על החלטה זו התקבל באופן חלקי.

בכלל זה, נקבע כי אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט השלום בעניין שחרור החשודים ממעצר; אולם, באשר לצו החיפוש, הרי שבית המשפט המחוזי קבע כי "לבית המשפט אין סמכות לקבוע מי יחקור תיק על ידי המשטרה, ובנסיבות אלו, לא ברור מקור הסמכות לעכב את ביצוע צו החדירה".

6. על החלטה זו הוגשה הבקשה שלפניי, ובצדה בקשה לעיכוב ביצוע החיפוש במכשיר הטלפון הנייד.

בבקשתו, טען המבקש כי ערר המשיבה לבית המשפט המחוזי לא נומק כנדרש; וכי הלכה למעשה, בית המשפט המחוזי העניק למשיבה זכות ערר על החלטה בעניין צו

חיפוש – אף שנקבע אך לאחרונה בהחלטת בית משפט זה בבש"פ 5105/20 שמעון נ' מדינת ישראל (להלן: בש"פ שמעון), כי אין למשיבה זכות לערור על החלטות מסוג זה.

7. בהחלטתי מיום 15.7.2021, הוריתי למשיבה להגיב לבקשה עד להיום, וקבעתי כי "המשיבה תימנע מביצוע כל פעולה במכשיר הטלפון שלגביו התבקש הצו עד להחלטה אחרת בבקשה".

8. בתגובתה מהיום, הסכימה המשיבה לבקשה לרשות ערר "במובן זה שהחלטת בית המשפט המחוזי הנוגעת לצו החדירה ... תבוטל".

בכלל זה, הודגש כי "אין זכות ערר על החלטה בעניין בקשה לצו חיפוש בחומר מחשב, וממילא לא היה מקום שמשטרת ישראל תעלה הסתייגויותיה על החלטת בית משפט השלום בפני בית המשפט המחוזי".

9. בנסיבות העניין, ובשים לב לשלב שבו מצוי ההליך, ולכך שהמשיבה מסכימה לסעד המבוקש במלואו – החלטתי לדון בבקשה כבערר, ולהורות כי החלטת בית המשפט המחוזי בעניין צו החיפוש תבוטל, אף בלי לקיים דיון בנוכחות הצדדים.

אכן, כפי שנקבע בבש"פ שמעון (בהרכב השופטים נ' הנדל וע' ברוך, כנגד דעתי החולקת) אשר דיון נוסף בעניינו תלוי ועומד, לא ניתן להשיג על החלטה למתן צו חיפוש במחשב – ובמכשיר טלפון נייד חכם בפרט.

הלכה זו שרירה וקיימת בשלב זה גם כלפי המשיבה, אלא אם ייקבע אחרת בדיון הנוסף; וממילא, המשיבה התחייבה במהלך הדיון בבש"פ שמעון כי לא יוגשו עררים מטעמה על החלטות בבקשות למתן צו חיפוש מהסוג האמור (ראו בש"פ שמעון, בפסקה 16 לחוות דעתי; שם, בפסקה 8 לחוות דעתה של השופטת ברוך).

אף לגופו של עניין, ובבחינת למעלה מן הצורך, דומה כי לא נפל פגם בהחלטת בית משפט השלום שהורה על עיכוב ביצוע צו החיפוש עד לכשייקבע מיהו הגורם המתאים שיהא אמון על החקירה.

סמכותו של בית משפט לשוב ולעיין מחדש בהחלטות שיפוטיות שניתנו במעמד צד אחד הוכרה לא אחת בפסקות בית משפט זה (ראו למשל בש"פ 3390/14 ענבל נ' מדינת ישראל, פסקאות 28–29 (11.6.2014); בש"פ שמעון, בפסקה 44 לחוות דעתי).

בהתאם לכך, משנודע לבית משפט השלום מידע נוסף אודות נחיצות צו החיפוש שניתן במעמד צד אחד ואופן ביצועו, אין כל פגם בכך שנעתר לבקשת בעל המכשיר לשוב ולעיין בו.

זאת ועוד, אך מובן כי המשך הטיפול בתיק החקירה ועמדת גוף החקירה הרלוונטי (ובמקרה דנן, המחלקה לחקירות שוטרים) עשויים להשליך על נחיצותו, מטרתו ותנאיו של צו החיפוש "באופן שלא יפגעו בפרטיותו של אדם מעבר לנדרש" (סעיף 23א לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשכ"ט–1969).

על כן, מדובר בשיקול שראוי כי בית המשפט יתחשב בו במסגרת החלטתו אם להיעתר לבקשה למתן צו חיפוש במחשב – ובטלפון נייד חכם בפרט – וטוב עשה בית משפט השלום שהתנה את ביצוע הצו בקבלת עמדת מחלקת חקירות שוטרים בעניין (ראו בש"פ שמעון, בפסקה 27 לחוות דעתי).

10. סוף דבר, הערר מתקבל במובן זה שהחלטת בית המשפט המחוזי המתייחסת לצו החיפוש במכשיר הטלפון של המבקש – מבוטלת.

ניתנה היום, ט' באב התשפ"א (18.7.2021).

ש ו פ ט